

بازنشستگی، ویژگیها و مسایل آن از دیدگاه تأمین اجتماعی و ارتباط سازمان با بازنشستگان

دکتر محمد زاهدی اصل

چکیده

بازنشستگان که مؤثرترین سالهای عمر خود را به شکلی وقف جامعه کرده‌اند، انتظار دارند در این دوره از زندگی خود مورد توجه قرار گیرند و ارتباط آنها با سازمانهای ذی‌ربط قطع نشود، کانونها و تشکلهای صنفی حامی آنها باشند و جایگاه و منزلت آنها متزلزل نشود. بنابراین شناخت پدیده بازنشستگی، مسایل و مشکلات بازنشستگان، آگاهی از نظرات و انتظارات بازنشستگان به عنوان موضوع اصلی این پژوهش مورد توجه قرار گرفته است. در مقاله حاضر سعی بر آن است که برخی از نتایج حاصل از پژوهش مذکور معرفی شود. پس از تبیین مسئله و اشاره مختصراً به ادبیات موضوع، هدف تحقیق همراه با سوالات مورد نظر معرفی شده است. برای پاسخ به این سوالات از روش تحقیق توصیفی از نوع پیمایشی با بهره‌گیری از اسناد و منابع مکتوب معتبر و همچنین مصاحبه استفاده شده است. برای نمونه‌گیری از مجموعه استانهای ۲۷ گانه کشور (غیر از تهران) با بهره‌گیری از مصوبه هیات وزیران در رابطه با میزان محرومیت استانها، شش استان انتخاب شد. در رابطه با حجم نمونه بازنشستگان با استفاده از فرمول کوکران با در نظر گرفتن دقت سه درصد و قضاوت با خطای پنج درصد و واریانس حداقل تعداد ۱۱۵۸ نفر برآورد شد. مجموعه متغیرهای مورد نظر، در قالب یک فرم با ۳۶ سوال اصلی، ۲۳ سوال فرعی و شش جدول، طراحی و پس از تعیین اعتبار و پایانی آن مورد استفاده قرار گرفته است.

در توصیف اطلاعات مربوط به مسایل و مشکلات بازنشستگان، انتظارات آنها از سازمان و نظرسنجی از بازنشستگان نسبت به پدیده بازنشستگی، عملکرد کارگزاران و برنامه‌ها و اقدامات سازمان تدوین شده است.

در تحلیل از داده‌ها، ارتباط بین برخی از متغیرها با ویژگیها و مشخصات بازنشستگان مورد بررسی قرار گرفته است و با بهره‌گیری از آمار استنباطی نتایج حاصل از محاسبات ارایه شده است. با بهره‌گیری از مجموعه اطلاعات توصیفی و تحلیلی، ابتدا به سوالات اصلی پژوهش پاسخ داده شده و سپس پیشنهادات کاربردی در این خصوص ارایه شده است.

مقدمه

جامعه بشری در مسیر حرکت خود با پدیده‌های طبیعی و غیر طبیعی گوناگونی مواجه است که بخشی از آن مربوط به طبیعت انسانی و بخش دیگر مربوط به حوادث طبیعی، عملکرد نظامهای اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و یا عملکرد افراد است. این حوادث و پدیده‌ها یکی از عمدۀ ترین عوامل برهم زننده امنیت انسان‌اند و نیاز به امنیت و جستجوی بی وقفه آنها همواره یکی از خصوصیات ذاتی بشر بوده است. سیاستهای مربوط به «نظام تامین اجتماعی»^۱ که پدیده «بازنشستگی»^۲ یکی از ابعاد آن است، از اصولی‌ترین و مؤثرترین روش‌های تحقق «امنیت انسانی»^۳ است. در دنیای امروزی، «تامین اجتماعی»^۴ و زمینه‌های مربوط به آن بخشی از زندگی و فرهنگ انسانی تلقی می‌شود و نظام تامین اجتماعی با عملکردی مؤثر، عنصر اصلی اجتماع مدرن است. کشوری که نظام تامین اجتماعی آن نتواند اطمینان فراگیر مردمش را جلب کند نه تنها چالش جدی بین مردم و دولت را ایجاد خواهد کرد بلکه انگیزه و رغبت به تلاش کارامد توأم با امنیت شغلی برای «منابع انسانی»^۵ را دچار اختلال خواهد ساخت.

چنانچه ملاحظه می‌شود پدیده «بازنشستگی» یکی از مباحث جدی مربوط به نظام تامین اجتماعی است و این پدیده در وضعیت متعارف و طبیعی مقارن با پدیده دیگری موسوم به «سالمندی»^۶ است. هر چند سالمندی مساوی با «بازنشستگی» نیست، ولی یکی از علل اصلی بازنشستگی تلقی می‌شود. پس با الهام از قوانین موجود (اعم از قانون استخدام کشوری، قانون تامین اجتماعی و قانون کار) در یک بیان کلی می‌توان بازنشستگی را حالتی دانست که نیروی انسانی شاغل، باداشتن شرایط معینی از سن و سنت معتبر از خدمت و به موجب حکم مقام دارای صلاحیت،

1. Social security sistem

2. Retirement

3. Human Security

4. Social Security

5. Human Resources

6. Old Age

احراز می‌کند. درست است که بازنشستگی، به معنی پایان کار رسمی و اشتغال اصلی نیروی انسانی است، ولی پی‌امدهایی دارد که از توقف کار بسیار فراتر می‌رود و بی‌توجهی به این پدیده، تبعاتی خواهد داشت که می‌تواند بخش قابل توجهی از جامعه را در ابعاد مختلف تحت تاثیر قرار دهد. با عنایت به مطالبی که ذکر شد و با هدف شناخت پدیده بازنشستگی و مسایل و مشکلات بازنشستگان تحت پوشش سازمان تامین اجتماعی از یک سو و شناخت نظرات و انتظارات بازنشستگان از سازمان و عملکرد کارگزاران آن، طرح حاضر به اجرا درآمده است تا بدین وسیله زمینه ساز تحصیل اطلاعات علمی و مستند از موضوعات موردنظر باشد و سازمان را در بازنگری نسبت به امور بازنشستگان و اصلاحات مورد نظر مدد رساند.

طرح موضوع (مسئله)

شکسپیر: «خانه من برستونها و زندگی من بر کارم استوار است، با برداشتن ستونها خانه و با برکناری از کار، زندگیم را از من می‌گیرند».

«بازنشستگی» به عنوان پدیده‌ای اجتماعی، واقعیت مهمی است که لاجرم در زندگی شغلی نیروی انسانی اتفاق می‌افتد و ممکن است به علل مختلفی زودتر از موعد مقرر حادث شود. این پدیده دارای ابعاد و تبعات مختلف فردی، اجتماعی و اقتصادی است که معمولاً^۱ غیر از کارافتادگی و بازنشستگی زودهنگام با پدیده «سالمندی» قرین و همراه است.

پدیده سالمندی به تبع آن مقوله بازنشستگی نه تنها با امنیت شغلی و امنیت از جهت درامد مرتبط است، بلکه سلامت شرایط زیست انسانی را چه برای بازنشسته و چه برای دیگران متاثر می‌سازد. رسیدن به دوره بازنشستگی به عنوان بخشی از زندگی انسان در صورتی که با تدبیر اصولی و برنامه‌های متناسب با شرایط فرهنگی - اجتماعی و اقتصادی جامعه همراه نباشد زمینه نگرانی و اضطراب را برای بازنشستگان به ارمغان می‌آورد که در روابط آنان با خود و اطرافیان آثاری منفی بر جای خواهد گذاشت. «سیاست اجتماعی»^۲ متناسب با شرایط جوامع مختلف می‌تواند تعدیل‌کننده تبعات و آثار سوء سالمندی و بازنشستگی در جامعه شود. بدیهی است که سیاستهای اعمال شده در خصوص سالمندان بازنشسته باید ضمن حفظ شأن و منزلت انسانی آنها و مراقبتهای شرافتمدانه از بازنشستگان، زمینه استقلال آنها را فراهم سازد که حاصل چنین وضعیتی «رضایتمندی»^۳ بازنشستگان از سیاستهای اعمال شده و خشنودی آنها از زندگی خواهد بود. از

آنجایی که اصل ۲۹ قانون اساسی جمهوری اسلامی برخورداری از تأمین اجتماعی در دوران بازنیستگی، پیری و از کار افتادگی را به عنوان یک «حق» مطرح می‌کند و دولت را بابهره‌گیری از درامدهای عمومی و مشارکت مردم، مکلف به تحقق آن می‌سازد در این راستا، نهادها، سازمانها و مؤسسات مختلف مسئولیت مورد نظر را عهده دار شده‌اند که سازمان تأمین اجتماعی با عنایت به جمعیت تحت پوشش آن، اصلی ترین مؤسسه مجری قانون تأمین اجتماعی و مقررات مربوط به امور بازنیستگی بخش اعظم سالمدان بازنیسته است.

توجه به این قشر از جامعه نه تنها زمینه امنیت و رضایتمندی آنها را فراهم می‌سازد، بلکه موجب دلگرمی توأم با ایجاد انگیزه شغلی برای نیروی شاغل تحت پوشش سازمان خواهد شد. باید خاطرنشان ساخت که احتمال اختلال در روابط بازنیستگان با اطرافیان از جمله کارگزاران سازمان به جهت انتظارات و توقعات آنها، از مسائل قابل توجه بوده و بنابراین شناخت پدیده بازنیستگی و ویژگیهای آن و همچنین دیدگاه بازنیستگان نسبت به خدمات ارایه شده توسط سازمان می‌تواند سازمان را در انجام بهتر مسئولیتها و تکاليف خود یاری رساند. بر این اساس سؤال اصلی پژوهش حاضر این است که پدیده بازنیستگی و ویژگیهای مربوط به آن و مسائل بازنیستگان تحت پوشش سازمان و همچنین نظرات و انتظارات آنها نسبت به عملکرد کارگزاران امور بازنیستگی و برنامه‌ها و اقدامات سازمان چیست؟

اهداف پژوهش

در یک بیان کلی، پژوهش حاضر در راستای تحقق اهداف زیر طراحی شده است:

الف. شناخت پدیده بازنیستگی، ابعاد و ویژگیهای آن؛

ب. شناخت مسائل و مشکلات بازنیستگان؛

ج. شناخت نظرات بازنیستگان نسبت به پدیده بازنیستگی و عملکرد کارگزاران امور بازنیستگی

و برنامه‌ها و اقدامات سازمان؛

د. شناخت انتظارات بازنیستگان از سازمان.

الگو یا مدل مورد استفاده از نظریه‌ها

نظر به اینکه پژوهش حاضر، جنبه توصیفی داشته و در جهت تایید یا رد دیدگاه و نظریه خاصی نیست، لذا با هدف زمینه سازی برای سوالات پژوهش، برخی از تئوریهای مرتبط ارایه شده است. در توصیف پدیده بازنیستگی که «اصلی» آن را به عنوان یک «فرایند» و یک «رویداد» معرفی

می‌کند، دیدگاه «راپاپو» جلب توجه می‌کند که بازنشستگی در فرد بازنشسته و خانواده او همراه با از دست دادن تعادل در ابعاد مختلف است.

در توجه به بازنشستگی به عنوان یک تضمین برای نیروی کار در دورانی که قادر به کار نخواهد بود، حمایت از بازنشستگان، نشانه‌ای از همبستگی بین بازنشسته و جامعه که دریافت کننده اصلی خدمات بازنشسته در دوران اشتغال است، تلقی می‌شود.

در الگوی مساعدت، هدف اصلی مستمری بازنشستگی، تضمین سطح حداقل معیشت بوده و دریافت مزایای بازنشستگی به عنوان یک حق شهروندی مطرح می‌شود.

در نظریه‌های سالخوردگی- بازنشستگی، متخصصان «پیری‌شناسی» بحث احساس بی‌کفايتی از سوی بازنشسته را به دليل تغیيرات پيش آمده در فرد مطرح می‌کنند و بالاخره در مباحث مربوط به انگيزش شغلی، حمایت از نیروی کار به عنوان عاملی در ایجاد روحیه همکاری و مشارکت از منظر «رنسیس لیکرت» مطرح می‌شود که می‌توان توجه به دوران بازنشستگی را يكی از سياستهای حمایتی تلقی کرد.

در تبیین ارتباط بین بازنشستگی و تامین اجتماعی و یا بازنشستگی از منظر تامین اجتماعی با توجه به مبحث مربوط به «دیدمانهای رفاه اجتماعی»، بازنشستگی و حمایت از «بازنشستگان» به عنوان یک حق مطرح می‌شود حقی که می‌تواند از یک زاویه، وظیفة بلا منازع دولت تلقی شود یا به بخش خصوصی تفویض و یا در مدل «ساختاری رفاه» با مشارکت دولت و اقشار مختلف مردم از جمله بازنشستگان محقق شود.

سئوالات پژوهش

تحقیق حاضر در بی‌پاسخ به چهار سؤال اصلی به شرح زیر می‌باشد:

۱. ویژگیهای پدیده بازنشستگی چیست؟
۲. مسائل و مشکلات بازنشستگی و بازنشستگان کدام است؟
۳. نظرات بازنشستگان نسبت به عملکرد سازمان در امور بازنشستگی چگونه است؟
۴. انتظارات بازنشستگان از سازمان چیست؟

روش تحقیق

در این پژوهش از روش توصیفی از نوع پیمایشی استفاده شده است و اطلاعات مورد نیاز از طریق

مراجعةه به منابع و اسناد معتبر در دسترس و همچنین مراجعة مستقیم به بازنیستگان تحت پوشش سازمان جمع آوری و تحلیل شده است.

جمعیت مورد مطالعه، شامل کلیه بازنیستگان تحت پوشش سازمان تأمین اجتماعی است که براساس سنت خدمت و یارسیدن به سن بازنیستگی، بازنیسته شده‌اند و به موجب آخرین آمار اعلام شده از سوی سازمان ۴۸۹,۱۵ نفر را شامل می‌شوند.

حجم نمونه و چگونگی انتخاب افراد نمونه

براساس مصوبه جلسه مورخ ۸۰/۵/۲۴ هیات وزیران بنا به پیشنهاد شماره ۹۲/۵۹۳۳ - ۱۰۵/۶۵۳۹ مورخ ۱۳۸۰/۵/۱۷ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، مجموعه استانهای ۲۷ گانه کشور (غیر از تهران) در سه گروه برخوردار، نیمه برخوردار و محروم تقسیم بندی شدند و از هر یک از این سه گروه و از میان استانهای دارای کانون بازنیستگی به قيد قرعه استانهای کرمانشاه، هرمزگان، خراسان، آذربایجان شرقی، گیلان و اصفهان انتخاب شدند که تهران بزرگ نیز به آن اضافه شد. در رابطه با حجم نمونه با ملاک قراردادن کلیه مستمری بگیران اصلی در قيد حیات تحت پوشش سازمان، با در نظر گرفتن دقت سه درصد و قضاؤت با اطمینان ۹۵ درصد و واریانس حداقل با بهره‌گیری از فرمول کوکران یکهزار و یکصد نفر برآورد گردید که با در نظر گرفتن حجم هر یک از مراکز استانها و تهران بزرگ سهم آنها مشخص گردید.

برای افزایش ضریب اطمینان، حجم نمونه دو استان بندرعباس و کرمانشاه نیز به پنجاه نفر افزایش داده شد و بر این اساس حجم کل نمونه به ۱,۱۵۸ نفر رسید.

برای انتخاب فرد مورد مطالعه، ابتدا به مرکز استان مربوط مراجعت و فهرست مستمری بگیران اصلی اخذ و براساس نسبت نظاممند، محاسبه و افراد مورد نظر انتخاب شدند.

ابزار جمع آوری اطلاعات

به منظور کسب اطلاعات مورد نیاز از مصاحبه ساخته شده (تکمیل فرم پرسشنامه همراه با مصاحبه) استفاده به عمل آمد و فرم مذکور از ۳۶ سؤال اصلی، ۲۳ سؤال فرعی و شش جدول طراحی شد. پس از تائید اعتبار محتوایی ابزار جمع آوری اطلاعات (با کسب نظر از صاحب‌نظران و اساتید روش‌شناسی)، به منظور سنجش پایایی ابزار مورد نظر از روش آزمون و آزمون مجدد با استفاده از فرمول «اسپریمن براون» استفاده شد.

برخی از متغیرهای مورد استفاده در این پژوهش

بازنشستگی^۱: بازنشستگی بدون توجه به اینکه به انتخاب خود فرد یا کارفرما باشد یا به اجبار کارفرما، یک حادثه تغییر دهنده زندگی است، برای عده‌ای بنابر آنچه که تبلیغ می‌شود، ورود به «سالهای طلایی»^۲ تعطیلات بی‌پایان توأم با آزادی عمل و لذت است. برای برخی دیگر، زمان ارزیابی مجدد و تنظیم برنامه‌زنندگی است. هر چند که ترتیب زندگی دستخوش تغییر می‌شود، اما کیفیت زندگی اساساً ثابت می‌ماند، اما در عین حال، برای بعضی افراد، دوران بازنشستگی تنها تصویری کاذب از تغیریک و کمال است. ورود به دوران تنها یی، ناراحتی و افسردگی است. (هر وايتز دیویدز، ۱۹۹۶)

خانم «فوئل گراف»^۳ در پژوهشی درباره مقایسه فرهنگی فرایند بازنشستگی، آن را مرحله تازه‌ای از رشد در چرخه زندگی عنوان کرده و معتقد است که مشکل بتوان نیروی راکه در پس این مرحله از زندگی وجود دارد و نیز عواملی که آن را تحت تاثیر خود قرار می‌دهد درک کرد. روابط متقابل عوامل زیستی و محیطی از یک طرف و الگوهای اجتماعی و فرهنگی از طرف دیگر از عوامل اثرگزار بر این فرایند هستند. (ویلیام سی، بیر. اس. جی، ۱۹۷۶)

صاحبظران از بازنشستگی تعابیر مختلفی دارند: «شوارتر»^۴ بازنشستگی را انتقال به الگوی تازه زندگی معرفی کرده و بهترین راه برای حل مشکلات بازنشستگان را ارایه خدمات رفاهی به آنها می‌داند. «گوردن»^۵ بازنشستگی را دوره در انتظار محرومیت، رکود و به سرای سالمندان سپرده شدن معرفی می‌کند. «اشلی»^۶ بازنشستگی را فرایندی در جهت تبدیل و جایه‌جایی نقشی به نقش دیگر می‌داند و «گاتلر»^۷ نیز بازنشستگی را از دست دادن اعتبار معرفی می‌کند. (سازمان بازنشستگی، ۱۳۷۷)

در حقوق اداری، بازنشستگی به دوره غیر فعال و غیر مولد زندگی تعبیر شده است و از این منظر، حالت بازنشستگی طبق قانون و به موجب حکم رسمی مراجع صلاحیت‌دار پدید آمده و منجر به برقراری حقوق بازنشستگی می‌شود. (ابوالحمد، عبدالحمید، ۱۳۷۶)

جالب است گفته شود که حکم بازنشستگی، در پاره‌ای از مقررات و قوانین رسیدگی به تخلفات اداری، مجازات انضباطی تلقی می‌شود (بند و ماده ۱۰ قانون رسیدگی به تخلفات اداری). از منظر تامین اجتماعی، بازنشستگی به عنوان یک «حق» تلقی می‌شود، چنانچه اصول ۲۲ و ۲۸ قانون اساسی، به خصوص اصل ۲۹ نسبت به این موضوع صراحت دارد.

1. Retirement

2. Golden years

3. Fuelgraff

4. A. N. Schwartz

5. Gordon

6. Atchley

7. Gutler

در ماده ۷۶ قانون تأمین اجتماعی و تبصره‌های آن، با احراز شرایط بازنیستگی، این امر به عنوان یک حق برای نیروی انسانی تلقی می‌شود که از مزایای آن براساس محاسبات قانونی برخوردار شود.

لازم به یادآوری است که برخی از صاحب‌نظران، بازنیستگی را نشان اجتماعی «سالمندی» معرفی می‌کنند که افراد بازنیسته در برابر سهم اجتماعی خود در طول زندگی به دست می‌آورند. (ویلیام گیل، ۱۹۹۷)

در پژوهش حاضر، صفت «بازنیستگی»، کلیه مستمری بگیران اصلی در قید حیات مشمول قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ (و اصلاحات بعدی آن) را شامل می‌شود.

نظر (نگرش)^۱: نگرش نوعی آمادگی ذهنی و عصبی شکل گرفته از خلال تجربه است که بر پاسخهای خود به همه موضوعات و موقعیتها بیکار و مربوط است اثر هدایت کننده و پویا دارد. (جویلوس گولد، ۱۹۷۶)

«نگرش» مرادف با «طرز تلقی» عبارت از جهت‌گرایی مثبت یا منفی در برایر یک امر اجتماعی است چنانچه «آلپورت»^۲ آن را عبارت از آمادگی ذهنی و عصبی می‌داند که با تجربه، سازمان می‌یابد و بر واکنشهای فرد در برابر تمامی اشیا، شرایط و اوضاعی که بدان مرتبط می‌شوند تاثیری هدایت بخش و پویا بر جا می‌گذارد. (ساروخانی، باقر. ۱۳۷۰)

برای سنجش نگرش یا «طرز تلقی» یا «نظر» بازنیستگان نسبت به پدیده بازنیستگی، کارگزاران امور بازنیستگی و برنامه‌ها و اقدامات سازمان در خصوص امور بازنیستگی به ترتیب سه جدول در ابزار جمع‌آوری اطلاعات طراحی شده است.

در سنجش نظرات بازنیستگان نسبت به پدیده بازنیستگی، هشت سؤال طراحی و پاسخها در طیف پنج درجه‌ای تنظیم شده که با توجه به ارزش‌گذاری هر یک از مقوله‌ها مثبت و منفی، حداقل چهل و حداقل هشت امتیاز برآورد شده است و دامنه تغییرات در پنج طبقه از بسیار مخالف تا بسیار موافق تقسیم شده.

در جدول مربوط به نظر بازنیستگان نسبت به کارگزاران امور بازنیستگی در درجه سازمانی، شامل مسئول مستقیم امور بازنیستگی و مدیریت شعبه‌های بیمه‌ای، هشت سؤال طراحی شده است که با توجه به ارزش گزاری هر یک از سوالات مثبت و منفی، حداقل و حداقل امتیاز بین هشت تا چهل و از بسیار مخالف تا بسیار موافق در نوسان بود.

برای سنجش نظرات بازنشستگان نسبت به برنامه‌ها و اقدامات سازمان بازنشستگی در خصوص امور بازنشستگی شش سؤال مثبت و منفی مطرح و پاسخهای دریافتی در طیف پنج درجه‌ای از بسیار موافق (با امتیاز ۳۰) تا بسیار مختلف (با امتیاز ۶) تنظیم شد.

انتظارات:^۱ نگرش عصبی شدید و تاحدی عاطفی در جهت پیش نگری؛ نشانه‌ای از رویدادی معین یا «پیش بینی» که بر آمادگی حرکتی تاکید می‌کند؛ «دور نگری» یا «دور اندیشه» که به جنبه فکری تاکید می‌ورزد؛ انتظار به صورت پیش بینی آگاهانه فعلی درباره رویداد آینده و یا حالتی از آمادگی (تمایل) برای نشان دادن نوعی پاسخ به یک وضعیت نیز تعریف شده است. (جویلوس گولد، ۱۹۷۶) در این پژوهش، انتظارات بازنشستگان از سازمان در قالب یک سؤال مستقل مطرح شد که پاسخهای حاصل از مصاحبه پس از کد گزاری مورد تحلیل قرار گرفت.

مشکل:^۲ در شفاف‌ترین تعریف نظری، «مشکل» عاملی تعریف شده است که در کارکرد اجتماعی افراد اثر می‌گذارد. (هریس پرلمن، هلن، ۱۳۷۱) در فرهنگهای علوم اجتماعی، واژه «مشکل اجتماعی» مصارف فراوانی داشته و برای آن تعاریف گوناگونی ارایه شده است که پرداختن به آنها خارج از حوصله بحث این پژوهش است.

در پژوهش حاضر «مشکل» در دو زمینه مورد توجه قرار گرفته است. مورد اول «عمده‌ترین مشکلات فرد مورد مشاهده را با اولویت سه گانه از منظر وی مورد پرسش قرار می‌دهد و در مورد دوم، «عمده‌ترین مشکلات عمومی بازنشستگان را به ترتیب اولویت سه گانه مورد توجه قرار می‌دهد. بدیهی است پس از جمع‌آوری اطلاعات و با کد گزاری مقوله‌ها فوق و مشخص کردن اولویتهاي سه گانه، نتایج به دست آمده مورد بحث و تحلیل قرار گرفته است.

تحلیل اطلاعات

۱. عمده‌ترین مشکلات بازنشستگان با اولویت سه گانه

جدول شماره ۱ مشکلات جمعیت مورد مطالعه را با اولویت اول تا سوم به تصویر کشیده است. کمی مستمری بیشترین نظرات را در اولویتهاي اول و دوم به خود اختصاص داده است. از این منظر، دومن مشکل عنوان شده، مسائل مربوط به درمان است با این تفاوت که مشکلات درمان در اولویت سوم بیشترین جمعیت را شامل شده است. مشکلات مسکن در اولویت اول، سومین مرتبه را حائز است و این امر در اولویت دوم، در سومین مرتبه و در اولویت سوم در پنجمین مرتبه قرار دارد.

ارقام مربوط به بیکاری خود و فرزندان و مشکلات مالی و رفاهی نیز از ارقام قابل توجه است. لازم به توضیح است که ۲۳/۵ درصد از جمعیت در خصوص عمدترين مشکلات با اولويت دوم را پاسخ نداده‌اند و اين امر برای اولويت سوم رقم ۵۶/۹ درصد را نشان می‌دهد، يعني اكثريت قابل توجهی از جمعیت مورد مطالعه، عمدترين مشکلات با اولويت اول و دوم را مد نظر دارند و به اولويتهای بعدی توجه چندانی ندارند. بر همین اساس نیز با معرفی اصلی ترین مشکل خود، مسایل با اهمیت كمتر را بيان نداشتند.

جدول شماره ۱. توزيع فراوانی جمعیت مورد مطالعه بر حسب عمدترين مشکلات آنها با اولويت سه گانه

اولويت سوم		اولويت دوم		اولويت اول		عناوين مشکلات
درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	
۱۹/۶	۹۸	۳۲/۷	۲۹۰	۶۹/۵	۷۵۹	کمي مستمرى
۱/۲	۶	۰/۸	۷	۰/۲	۲	مشکلات وام
۳۴/۱	۱۷۰	۲۷/۹	۲۴۷	۱۳/-	۱۴۲	مشکلات درمانى
۰/۴	۲	۰/۷	۶	۰/۴	۴	کم توجهی خانواده
۰/۸	۴	۰/۹	۸	۰/۲	۲	مشکلات بن و عائله مندى
۱۰/۲	۵۱	۷/-	۶۲	۲/۳	۲۵	بیکاري خود و فرزندان
۶/۲	۳۱	۴/۷	۴۲	۱/۸	۲۰	ازدواج فرزندان
۶/۲	۳۱	۷/۴	۶۶	۷/۱	۷۷	مشکلات مسكن
۱/۴	۷	۱/۱	۱۰	۰/۳	۳	پرکردن اوقات فراغت
۱/-	۵	۰/۷	۶	۰/۵	۶	مشکلات اداري
۴/۴	۲۲	۲/۶	۲۳	۰/۹	۱۰	افسردگي و احساس پوچي
۲/۸	۱۴	۳/۷	۳۳	۲/۳	۲۵	فوت همسر و تنهائي
۱۱	۵۵	۹/۳	۸۲	۱/۴	۱۵	مشکلات مالي و رفاهي
۰/۲	۱	۰/۲	۲	۰/۲	۲	وابستگي به ديجران
۰/۴	۲	۰/۲	۲	-	-	توقعات اطرافيان
-	۶۵۹	-	۲۷۲	-	۶۶	بدون پاسخ (*)
۱۰۰	۱۱۵۸	۱۰۰	۱۱۵۸	۱۰۰	۱۱۵۸	جمع

(*): بدون پاسخها در ستون درصدها محاسبه نشده است.

مأخذ: محاسبات محقق بر اساس حجم نمونه منتخب

۲. عمدۀ ترین مشکلات جامعه بازنشسته کشور

برای تبیین دیدگاه جمعیت مورد مطالعه نسبت به عمدۀ ترین مشکلات بازنشستگان کشور با اولویت اول تا سوم جدول شماره ۲ تنظیم شده است. به موجب ارقام مندرج در این جدول با حذف ۵/۵ درصد از جمعیت که به این پرسش در اولویت اول پاسخ نداده‌اند، اصلی‌ترین مشکل جامعه بازنشستگان کشور با ۸۱/۱ درصد، کمی مستمری و مشکلات مالی ناشی از آن عنوان شده است. مشکلات درمان و مسایل مربوط به مسکن در مراتب دوم و سوم قرار دارند. در بیان مشکلات با اولویت دوم به ترتیب کمی مستمری با ۶۳/۶ درصد، مشکلات درمان با ۳۳/۱ درصد و مشکلات مسکن با ۹/۲ درصد مطرح شده است و در اولویت سوم نیز به ترتیب مشکلات درمان با ۳۶/۷ درصد، کمی مستمری با ۲۰/۸ درصد، احساس خجالت و شرمندگی با ۱۱/۸ درصد در مراتب اول تا سوم قرار دارند.

جدول شماره ۲. توزیع فراوانی جمعیت موردمطالعه بر حسب عمدۀ ترین مشکلات بازنشستگان با اولویت سه گانه

عدمۀ ترین مشکلات					
اولویت سوم		اولویت دوم		اولویت اول	
درصد	فرابانی	درصد	فرابانی	درصد	فرابانی
۲۰/۸	۱۱۱	۳۶/۶	۳۲۹	۸۱/۱	۸۸۷
۳۶/۷	۱۹۶	۳۳/۱	۲۹۸	۸/۶	۹۴
۸/۶	۴۶	۴/۸	۴۳	۲/۳	۲۵
۶/-	۳۲	۹/۲	۸۳	۳/۷	۴۰
۳/۶	۱۹	۱/-	۹	۰/۸	۹
۴/۱	۲۲	۱/۸	۱۶	۰/۴	۴
۳/۷	۲۰	۲/۹	۲۶	۰/۹	۱۰
۱۱/۸	۶۳	۹/۵	۵۸	۱/۷	۱۹
۱/۹	۱۰	۱/۲	۱۱	۰/۲	۲
۱/۱	۶	۱/۱	۱۰	۰/۳	۳
-	-	۰/۲	۲	-	-
۰/۴	۲	۰/۲	۲	۰/۱	۱
۱/۳	۷	۱/۳	۱۲	-	-
-	۶۲۴	-	۲۵۹	-	۶۴
۱۰۰	۱۱۵۸	۱۰۰	۱۱۵۸	۱۰۰	۱۱۵۸
جمع					
(**) بدون پاسخها در ستون درصدها محاسبه نشده است					
مأخذ: محاسبات محقق بر اساس حجم نمونه منتخب					

مقایسه ارقام مندرج در جداول شماره ۱ و ۲ حاکی از این است که جمعیت مورد مطالعه، تقریباً مهم‌ترین مسایل و مشکلاتی را که با آن درگیر هستند به عنوان مشکلات جامعه بازنیستگان کشور نیز معرفی کرده‌اند و به روشنی مشخص می‌شود که مشکلات مربوط به کمی میزان مستمری و مسایل مالی و معیشتی ناشی از آن، مشکلات مربوط به درمان و مشکلات مربوط به محل سکونت و مسکن از عمدت‌ترین آنها بوده است. ضمناً توضیح مربوط به درصد بدون پاسخها در جدول شماره ۱ در خصوص جدول شماره ۲ نیز صادق است.

تأکید بر یک نکته در بحث عمدت‌ترین مشکلات جامعه بازنیستگان کشور مفید به نظر می‌رسد. بررسی تطبیقی حقوق بازنیستگی با روند افزایش هزینه زندگی برای مستمری بگیران تامین اجتماعی در یک دوره سی ساله نشان می‌دهد که در سالهای ۱۳۴۱ تا ۱۳۵۸، افزایش حقوق بازنیستگی بیش از افزایش هزینه زندگی بوده است، به طوری که هزینه زندگی ۱۲۶ درصد، ولی حقوق بازنیستگی ۲۲۵/۷ درصد افزایش داشته است و لذا قدرت خرید بازنیستگه، ۷۹ درصد افزایش یافته است در حالی که در سالهای ۱۳۵۹ تا ۱۳۷۰، افزایش هزینه زندگی ۲۲۴/۲ درصد و مقدار افزایش مستمری بازنیستگی ۱۲۳/۳ درصد بوده است و لذا قدرت خرید بازنیستگه در این سالها به نصف تقلیل یافته است. (محمدی، محمدعلی- ۱۳۷۷)

۳. رابطه بین مهم‌ترین مشکل بازنیستگان و برخی از متغیرها

برای تبیین ارتباط بین عمدت‌ترین مشکلاتی که بازنیستگان در رابطه با خودشان مطرح کرده‌اند و بعضی از متغیرها، جدول محاسباتی شماره ۳ تنظیم شده است. طبق محاسبات انجام شده در این جدول مشکلات بازنیستگان با مرکز استان (با سه درصد خطای)، وضعیت تأهل (با یک در هزار خطای)، طول مدت زمان بازنیستگی (با نیم درصد خطای) و میزان مستمری بازنیستگی (با دو در هزار خطای) نشان‌دهنده معنی‌دار بودن تفاوت بین متغیرهای مورد بحث است در حالی که همین محاسبات، بین مشکل اعلام شده از سوی بازنیستگان با میزان سن، سطح سواد، وضعیت اشتغال در حال حاضر تفاوت معنی‌دار را نشان نمی‌دهد. در تحلیل بیشتر از داده‌های اطلاعات، اول آنکه مشکلات فردی (نظیر مشکلات روانشناختی) در شهرهای بزرگ و تهران بیش از شهرهای کوچک مطرح بوده است. دوم، مشکلات مالی در تهران بیش از بقیه شهرها اعلام شده است. سوم، مشکلات مالی بازنیستگان متاهل نسبت به مجردان بیشتر بوده است و در مقابل مسایل فردی مجردان به

صورت قابل توجهی بیش از متأهlan بوده است. چهارم، مسایل خانوادگی با افزایش طول مدت زمان بازنشسته شدن کاهاش پیدا کرده است. (از ۹/۲ درصد برای یک سال و کمتر به ۱/۷ درصد برای بیش از ده سال) در حالی که بر مسایل درمانی با افزایش بر مدت زمان بازنشستگی، افزوده می شود به طوری که رقم ۱۳/۸ درصد مربوط به یک سال سابقه به ۱۸/۸ درصد به بیش از ۱۰ سال سابقه افزایش پیدا می کند که اولی بی ارتباط به پذیرش واقعیت بازنشسته شدن از سوی خانواده و دومی بی ارتباط با افزایش سن بازنشسته نمی باشد. پنجم، با افزایش میزان مستمری بازنشستگی از مسایل مالی و همچنین مشکلات مسکن کاسته شده، ولی بر مسایل خانوادگی و مشکلات فردی افزوده می شود که البته محاسبه ضریب توافق کرامرز نشان از ارتباط ضعیف بین این دو متغیر دارد (۰/۰۹۶).

جدول شماره ۳. رابطه بین مهم‌ترین مشکل بازنشسته و برخی از متغیرها

مشکل					متغیرهای مورد نظر
مشکل بازنشسته از منظر خودش				محاسبات آماری	
ضریب توافق کرامرز	سطح معنی داری دادن	درجه آزادی	برخی دو		
۰/۰۸۶	۰/۰۳۰	۸	۱۶/۴۶		مرکز استان
-	۰/۳۸۱	۸	۸/۵۵		میزان من
-	۰/۱۱۴	۱۶	۲۲/۹۹		سطح سواد
۰/۲۲۱	۰/۰	۴	۵۳/۶۲		وضعیت تأهل
۰/۰۹۲	۰/۰۰۵	۱۲	۲۸/۱۳	طول مدت زمان بازنشستگی به سال	
-	۰/۲۲۶	۴	۵/۶۴	وضعیت اشغال در حال حاضر	
۰/۰۹۶	۰/۰۰۲	۱۲	۳۰/۳۲	میزان مستمری بازنشستگی	

مأخذ: محاسبات محقق بر اساس حجم نمونه منتخب

۴. رابطه بین مهم‌ترین مشکلات جامعه بازنشستگان و برخی از متغیرها

ارقام محاسبه شده در جدول شماره ۴ و مقایسه آن با جدول شماره ۳ نشان می دهد که هر چند در بیان مشکلات خود و سایر بازنشستگان طبق توصیف جداول یک بُعدی تفاوت محسوسی وجود ندارد، ولی در بیان رابطه‌ها، این تفاوت بین دو مقوله مشکلات خود بازنشسته و مشکلات جامعه بازنشستگان کشور در ارتباط با برخی از متغیرها معنی دار است. نتیجه حاصل از مقایسه دو جدول

مذکور نشان از این دارد که از نظر مرکز استان، تاریخ بازنیستگی و میزان مستمری بازنیستگی بین دو گروه مشکلات عنوان شده از سوی جمعیت مورد مطالعه تفاوت وجود دارد، یعنی ارتباط بین سه متغیر فوق با مشکلات خود بازنیستگه هر چند به میزان ضعیف تأیید شده است، این ارتباط برای مشکلات جامعه بازنیستگان از منظر فرد مورد مطالعه تأیید نشده است. دیگر آنکه ارتباط بین وضعیت تأهل و مشکلات جامعه بازنیستگان با محاسبه ضریب توافق کرامرز در هر دو مورد تأیید شده است. هر چند شدت توافق وضعیت تأهل در مشکلات خود بازنیسته (۰/۲۲۱) بیشتر از مشکلات جامعه بازنیستگان است (۰/۱۳).

و بالاخره، علت بازنیستگی با خطای سه در هزار، تفاوت معنی دار با متغیر مشکلات جامعه بازنیستگان را نشان می دهد به طوری که ضریب توافق کرامرز محاسبه شده نیز (۰/۰۹۵) حاکی از این امر است.

جدول شماره ۴. رابطه بین نظر بازنیسته نسبت به عمدۀ ترین مشکل بازنیستگان و برخی متغیرها

نظر بازنیسته نسبت به عمدۀ ترین مشکلات بازنیستگان					مشکل
ضریب توافق کرامرز	سطح معنی داری بودن	درجه آزادی	خی دو	محاسبات آماری	متغیرهای مورد نظر
-	۰/۲۰۹	۸	۱۰/۸۶		مرکز استان
-	۰/۴۵۹	۸	۷/۷۳		میزان سن
-	۰/۶۸	۱۶	۱۲/۸۹		سطح سواد
۰/۱۳۹	۰/۰۰۰	۴	۲۱/۲۷		وضعیت تأهل
-	۰/۰۸۹	۱۲	۱۸/۹۷	طول مدت زمان بازنیستگی به سال	
۰/۰۹۵	۰/۰۰۳	۱۲	۲۹/۷۷		علت بازنیستگی
-	۰/۱۷۰	۴	۶/۴۰		وضعیت اشتغال در حال حاضر
-	۰/۶۲۴	۱۲	۹/۸۹		میزان مستمری بازنیستگی
مأخذ: محاسبات محقق بر اساس حجم نمونه منتخب					

۵. اهم انتظارات بازنیستگان از سازمان

در خصوص انتظارات جمعیت مورد مطالعه از سازمان، ۶۰/۸ درصد از جمعیت مورد مطالعه (که

سئوال مربوط را پاسخ داده‌اند). مهم‌ترین انتظار خود از سازمان را افزایش میزان مستمری و سایر مزایای مربوط اعلام کرده‌اند. $4/13$ درصد ایجاد تسهیلات رفاهی، $1/6$ درصد اعطای وام، $1/4$ درصد توجه به امور درمان و $2/4$ درصد ایجاد تسهیلات در امور مراجعت را مطرح کرده‌اند. ارقام فوق حاکی از این است که مسائل معیشتی و رفاهی، از دغدغه‌های اصلی بازنشستگان است. دقیق در ارقام فوق نشان می‌دهد که عمدت‌ترین دغدغه بازنشستگان، میزان مستمری بازنشستگی، تسهیلات رفاهی و امور مربوط به درمان است.

۶. رابطه مهم‌ترین انتظارات بازنشستگان از سازمان و برخی از متغیرها

در رابطه با موضوع فوق، جدول محاسباتی شماره ۵ تدوین شده است. محاسبات مندرج در این جدول میان این است که انتظارات بازنشستگان از سازمان با متغیرهای شهر محل سکونت، سطح سواد، طول مدت زمان بازنشستگی و میزان مستمری بازنشستگی دارای تفاوت معنی‌دار بوده، ولی با میزان سن، وضعیت تأهل و وضعیت اشتغال در حال حاضر فاقد تفاوت معنی‌دار در سطح اطمینان قابل برای تبیین رابطه انتظارات با چهار متغیر دارای ارتباط، طبق اطلاعات حاصل از محاسبات آماری، افزایش میزان مستمری و سایر مزایا در هر سه گروه شهرها دارای اولویت است، ولی میزان آن برای شهرهای متوسط کمتر از شهرهای بزرگ و تهران بوده است و رسیدگی به مسائل درمانی با کمترین نسبت در چهارمین مرتبه انتظارات از سازمان قرار دارد و میزان آن در شهرهای متوسط قریب به هشتاد درصد کمتر از شهرهای بزرگ و تهران است، احتمالاً بازنشستگان به جهت شرایط زیست محیطی در شهرهای متوسط، از نظر سلامتی مشکلات کمتری دارند. دیگر آنکه، میزان توجه به ایجاد تسهیلات رفاهی با بالا رفتن سطح سواد، افزایش پیدا می‌کند در حالی که با مقوله افزایش مستمری رابطه معکوسی را نشان می‌دهد. سوم آنکه، ارتباط بین انتظارات از سازمان و طول مدت بازنشستگی نیز با محاسبه ضریب توافق کرامرز ($81/0$) در حدّ ضعیفی مورد تائید قرار گرفته است. وبالاخره، رابطه بین اهم انتظارات از سازمان و میزان مستمری در حدّ قابل توجهی مورد تائید قرار گرفته است (کرامرز $0/136$). بازنشستگانی که مستمری بازنشستگی کمتری داشته‌اند، افزایش میزان مستمری و سایر مزایا را، بیشتر انتظار دارند در حالی که تسهیلات رفاهی و تفریحی برای این گروه کمتر مورد انتظار بوده است.

جدول شماره ۵. رابطه بین مهمترین انتظارات بازنیسته از سازمان و برخی از متغیرها

ضریب توافق کرامرز	معنی داربودن سطح	مهمترین انتظارات بازنیسته از سازمان			محاسبات آماری	متغیرهای مورد نظر
		درجه آزادی	خی دو	انتظارات		
۰/۱۱۶	۰/۰۰۰	۶	۲۹/۴۴	مرکز استان		
	۰/۶۶	۶	۱۱/۸۱	میزان سن		
۰/۰۹۹	۰/۰۰۱	۱۲	۳۱/۷۲	سطح سواد		
-	۰/۰۷۷	۳	۶/۸۲	وضعیت تأهل		
۰/۰۸۱	۰/۰۱۱	۹	۲۱/۳۰	طول مدت رسان بازنیستگی به سال		
-	۰/۹۶	۳	۰/۲۹۶	وضعیت اشتغال در حال حاضر		
۰/۱۳۶	۰/۰۰۰	۹	۶۰/۰۳	میزان مستمری بازنیستگی		

مأخذ: محاسبات محقق بر اساس حجم نمونه منتخب

۷. نظرات بازنیستگان نسبت به پدیده بازنیستگی

به منظور تبیین نظر بازنیستگان نسبت به پدیده بازنیستگی هشت گویه مثبت و منفی طراحی شده است. به موجب محاسبات مربوط، ۴۵/۷ درصد از جمعیت مورد مطالعه با این مقوله که «دوران بازنیستگی همراه با توجهی اطرافیان است» موافق بوده‌اند و در مقابل ۴۸/۷ درصد اعلام مخالفت با این موضوع داشته‌اند. ۵۷/۵ درصد از بازنیستگان با این نظر که «در دوران بازنیستگی از وابستگی انسان کاسته می‌شود» مخالف بوده‌اند و در مقابل ۶۳/۹ درصد از آنها با «احساس تنها بی در دوران بازنیستگی» موافق بوده‌اند. مقوله «تکریم بازنیستگان» با موافقت ۶۲/۲ درصد از جمعیت مورد مطالعه مواجه بوده است در شرایطی که ۴۶/۱ درصد از آنها (در مقابل ۳۸/۹ درصد) با «از دست رفتن اعتماد به نفس در دوره بازنیستگی» مخالف بوده‌اند. بیش از نیمی از افراد مورد مطالعه با «صاحب منزلت بودن بازنیسته در جامعه» موافق بوده‌اند (۵۳/۵ درصد) و در مقابل ۵۸/۴ درصد از آنها با مقوله «احساس ناتوانی در دوران بازنیستگی» موافق بوده‌اند. اکثریت قاطعی از بازنیستگان تحت مطالعه با نظر «احساس افتخار از خدمات گذشته خود» موافق بوده‌اند (۸۹/۵ درصد).

در مجموع، «احساس تنها بی»، «وابستگی انسان به دیگران»، «احساس ناتوانی در دوران بازنیستگی»، به عنوان سه مقوله‌ای که در ادبیات موضوع به عنوان ویژگیهای دوران بازنیستگی مورد توجه قرار گرفت، در این بررسی نیز نظر موافق اکثر جمعیت مورد مطالعه را در پی داشته

است و در مقابل «داشتن منزلت بالا در جامعه» و «تکریم بازنیشته به وسیله دیگران» نیز از ویژگیهایی است که با فرهنگ و سنت حاکم با جامعه وفاق دارد و بر همین اساس اکثریت قابل توجهی از جمعیت مورد مطالعه با این دو مقوله نظر موافق خود را اعلام کرده‌اند.

۸. رابطه نظرات بازنیشستگان نسبت به پدیده بازنیشستگی و برخی از متغیرها
 برای تبیین ارتباط بین نظر بازنیشستگان نسبت به پدیده بازنیشستگی و یا زده متغیر، جدول محاسباتی شماره ۶ تنظیم شده است. به موجب محاسبات مندرج در این جدول نظر بازنیشستگان نسبت به پدیده بازنیشستگی با میزان سن، طول مدت زمان بازنیشستگی و میزان مستمری بازنیشستگی تفاوت معنی داری را نشان نمی‌دهد، ولی با مرکز استان، سطح سواد، وضعیت تأهل، نظر بازنیشته نسبت به کارگزاران و برنامه‌های امور بازنیشستگی و میزان رضایتمندی از عملکرد کارگزاران دارای تفاوت معنی دار است به طوری که محاسبات ضرایب مربوط حاکی از آن است که مرکز استان و وضعیت تأهل هر کدام با ضرایب توافق کرامرز 0.13 دارای توافق به طور نسبی متوسط و سایر موارد با محاسبه ضرایب تاو کندال دارای توافق زیاد می‌باشند.

جدول شماره ۶. رابطه بین نظرات بازنیشستگان نسبت به پدیده بازنیشستگی و برخی متغیرها

متغیرهای مورد نظر	محاسبات آماری						
	نظر						
نظرات بازنیشستگان نسبت به پدیده بازنیشستگی							
C کندال	B کندال		صریب	سطح معنی دار	آزادی	درجه حری دو	
سطح معنی دار	ارزش	سطح معنی دار	ارزش	توافق کرامرز	بدون		
-	-	-	-	۰/۱۳۰	۰/۰۰۰	۴	۳۹/۲۳
-	-	۰/۳۴۱	۰/۰۱۰	-	۰/۵۱۴	۴	۳/۲۶
۰/۰۰۰	۰/۱۰۸	-	-	-	۰/۰۰۸	۸	۲۰/۶۳
-	-	-	-	۰/۱۳۱	۰/۰۰۰	۲	۲۰/۱۴
۰/۰۶۰	۰/۰۴۰	-	-	-	۰/۳۳۷	۶	۶/۸۲
۰/۰۹۸	۰/۰۳۳	-	-	-	۰/۰۰۶	۶	۱۷/۹۹
		۰/۰۰۰	۰/۲۳۳	-	۰/۰۰۰	۴	۸۵/۱۹
		۰/۰۰۰	۰/۲۱۲	-	۰/۰۰۰	۴	۵۸/۳۶
-	-	۰/۰۰۰	۰/۲۰۰	-	۰/۰۰۰	۴	۶۱/۵
-	-	۰/۰۰۰	۰/۱۲۲	-	۰/۰۰۰	۴	۳۳/۹۴
-	-	۰/۰۰۰	۰/۱۲۴	-	۰/۰۰۰	۴	۲۶/۵۴
مأخذ: محاسبات محقق بر اساس حجم نمونه منتخب							

در این خصوص با استناد به محاسبات حاصل از داده‌پردازی می‌توان به چند نکته زیر اشاره کرد:

- نظرات بازنیستگان نسبت به پدیده بازنیستگی که در هشت مقوله مورد توجه قرار گرفته است، نسبت به تهران، شهرهای بزرگ و شهرهای کوچک متفاوت از همدیگر می‌باشد، یعنی می‌توان گفت که شرایط اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شهرها در این پدیده اثر گذارند.

- سطح تحصیلات بازنیستگان در نظر آنها نسبت به پدیده بازنیستگی موثر بوده است به طوری که میزان موافقت آنها با مقوله‌ها مورد بحث با افزایش سطح سواد روبرو به فروتنی می‌گذارد و از ۲۸ درصد برای بی‌سوادان به ۴۷/۹ درصد برای دارندگان تحصیلات دانشگاهی می‌رسد.

- وضعیت تأهل در سطح قابل توجهی بر نظرات بازنیستگان نسبت به پدیده بازنیستگی اثرگذار بوده است به طوری که ابراز مخالفت در بین مجردها، حدود شصت درصد بیشتر از متأهلان بوده است و موافقان با مقوله‌ها مورد نظر در پدیده بازنیستگی (با لحاظ کردن بار مثبت و منفی) در خصوص متأهلان قریب دو برابر مجردها بوده است.

اطلاعات مربوط به نظر بازنیستگان نسبت به عملکرد مسئولان امور بازنیستگی همسویی قابل توجهی را با نظرات آنها نسبت به پدیده بازنیستگی نشان می‌دهد. مشابه همین وضعیت برای عملکرد مدیریت شعبه و همچنین برنامه‌ها و اقدامات امور بازنیستگی نیز وجود دارد.

- میزان رضایتمندی از عملکرد کارگزاران (مسئولان امور بازنیستگی و مدیریت شعبه) همسویی قابل توجهی را در رابطه با نظرات بازنیستگان نسبت به پدیده بازنیستگی نشان می‌دهد، یعنی هر اندازه به سوی نارضایتی از عملکرد سیر می‌کنیم بر میزان مخالفت از مقوله‌ها پدیده بازنیستگی نیز افزوده می‌شود. البته این تفاوت در خصوص مدیریت شعبه کمی بیش از مسئولان امور بازنیستگی است.

۹. نظر بازنیستگان نسبت به عملکرد مسئولان امور بازنیستگی

در این رابطه هشت گویه که چهار گویه از آن مثبت و چهار گویه دیگر منفی است طراحی شده است که به برخی از نتایج به دست آمده اشاره می‌شود:

اوّل، ۸۳ درصد جمعیت مورد مطالعه «خوش برخورد بودن» مسئول مربوط را تائید کرده‌اند و متناسب با همین نظر، ۷۸ درصد از آنها «برخورد تند مسئولان امور بازنشستگان با مراجعان» را تائید نکرده‌اند.

دوم، ۶۴/۲ درصد از جمعیت مورد مطالعه با «صرف وقت مسئولان ذی‌ربط به مراجعان» موافق بوده‌اند و متناسب با آن ۶۳/۷ درصد از آنها با مقوله «بی‌تفاوتی مسئولان امور بازنشستگی نسبت به مراجعان» مخالف بوده‌اند.

سوم، ۲۴ درصد از جمعیت مورد مطالعه معتقدند که «مسئولان امور بازنشستگی بین مراجعان تبعیض قابل می‌شوند» در حالی که ۴۵/۲ درصد از آنها با این موضوع مخالف بودند.

چهارم، تنها ۱۷/۵ درصد (در مقابل ۵۰/۶ درصد) از جمعیت مورد مطالعه معتقد بودند که «مسئولان امور بازنشستگی در فکر منافع و راحتی خود هستند».

پنجم، بخش قابل توجهی از افراد مورد مطالعه از یک طرف معتقد به «تسلط مسئولان به مسئولیت خودشان» بوده‌اند (۴۷/۱ درصد) و از طرف دیگر اعتقاد داشتند که «مسئولان امور بازنشستگی با حوصله به خواسته‌های مراجعان توجه دارند» (۶۹/۲ درصد).

در مجموع می‌توان اذعان کرد که زمینه‌های مختلف موافقت با عملکرد مثبت کارگزاران در سطح مسئولان امور بازنشستگی در حدّ قابل توجهی بیش از عملکرد منفی آنها بوده است.

۱۰. نظرات بازنشستگان نسبت به مدیریت شعبه

محاسبات مربوط نشان می‌دهد که در ابعاد مثبت به ترتیب، «خوش برخورده‌ی» با ۷۶/۸۵ درصد، «تسلط به مسئولیت خود» با ۶۲/۱۶ درصد «صبر و حوصله با مراجعان» با ۶۱/۹۳ درصد و «صرف وقت بیشتر برای مراجعان» با ۵۹/۴۶ درصد جای دارد و در ابعاد منفی «تبعیض قابل شدن بین مراجعان» با ۲۰/۹۲ درصد «به فکر راحتی و منافع خود بودن» با ۱۶/۴۵ درصد، «بی‌تفاوتی نسبت به مراجعان» با ۱۳/۵۱ درصد و «برخورد تند با مراجعان» با ۹/۷۶ درصد به ترتیب کمترین نظر موافق را داشته است.

لازم به یادآوری است که ۲۶/۵ درصد از جمعیت مورد مطالعه در خصوص این موضوع اعلام نظر نکرده‌اند که آن هم احتمالاً به جهت عدم مراجعه و عدم ارتباط آنها با مدیریت شعبه‌ها

بوده است. ضمناً مقایسه اطلاعات مربوط به مقوله اخیر، حاکی از این است که در اکثریت قریب به اتفاق مقوله‌ها بین رده مسئولان و رده مدیریت تفاوت محسوس وجود دارد که بیشترین تفاوت مربوط به مقوله «برخورد مناسب در مقابل مراجعان» و «تسلط به مسئولیت» خود بوده است، یعنی در هر دو مقوله، مسئولان امور بازنیستگی نسبت به مدیریت شعبه وضع مطلوب تری داشته‌اند.

۱۱. نظرات بازنیستگان نسبت به برنامه‌ها و اقدامات سازمان تأمین اجتماعی

برای بررسی نظرات بازنیستگان نسبت به موضوع فوق، شش گویه در قالب جملات قابل فهم جمعیت مورد مطالعه طراحی شده است. محاسبات مربوط حاکی از آن است که اول، ۵۷/۸ درصد از بازنیستگان با «مطلوب بودن خدمات درمان سازمان» مخالف بوده‌اند به طوری که در گویه چهارم نیز متناسب با این موضوع، ۶۹/۵ درصد از افراد مورد مطالعه با مقوله «حل نشدن مشکلات درمان بازنیستگان با خدمات درمان ارایه شده توسط سازمان» موافق بوده‌اند.

دوم، ۵۳/۴ درصد از بازنیستگان با این عقیده که «تلاشهای سازمان برای رفاه بازنیستگان قابل تقدیر است» مخالف بوده‌اند و ۴۴ درصد از بازنیستگان (در قبال ۲۴/۲ درصد) معتقد به «حفظ ارزش و متریت بازنیستگان با برنامه‌های فعلی سازمان» نبودند.

سوم، ۵۴ درصد از بازنیستگان (در مقابل ۲۷/۶ درصد) معتقد بودند که «سازمان به مسائل و خواسته‌های بازنیستگان اهمیت نمی‌دهد».

چهارم، بیش از نیمی از جمعیت مورد مطالعه (۵۱/۴ درصد) معتقد بودند که «کمکهای غیرنقدی در قالب بُن در تامین معیشت آنها موثر نیست» در حالی که ۴۱/۶ درصد آنها، عکس این عقیده را داشتند.

به طور کلی ارقام فوق حاکی از آن است که اعتقاد به برنامه‌ها و اقدامات سازمان در قبال بازنیستگان بطور نسبی ضعیف است.

۱۲. رابطه نظرات بازنیستگان نسبت به برنامه‌ها و اقدامات امور بازنیستگی و برخی از متغیرها

محاسبات مربوط به موضوع فوق با یازده متغیر در جدول شماره ۷ به شرح زیر درج شده است.

جدول شماره ۷. رابطه بین نظرات بازنشستگان نسبت به برنامه‌ها و اقدامات امور بازنشستگی و برخی متغیرها

C کندال	نظرات بازنشستگان نسبت به برنامه‌ها و اقدامات						محاسبات آماری	متغیرهای موردنظر
	B کندال	ارزش سطح معنی دار	ارزش سطح معنی دار	ضریب توافق کرامرز	سطح معنی دار بودن	درجه آزادی	خی در	
-	-	-	-	+/۱۶۹	+/۰	۴	۶۶/۶۴	مرکز استان
-	-	+/۲۳۲	+/۰۱۹	-	+/۹۶۵	۴	+/۶۵۷	میزان سن
+/۰۰۰	+/۰۷۷	-	-	-	+/۱۶۵	۸	۱۱/۶۸	سطح سواد
-	-	-	-	-	+/۱۴۹	۲	۳/۷۹	وضعیت تأهل
+/۲۲۳	+/۰۱۹	-	-	-	+/۱۷۵	۶	۸/۹۶	طول مدت زمان بازنشستگی به سال
-	-	-	-	+/۰۷۲	+/۰۴۶	۲	۶/۱۴	وضعیت اشتغال در حال حاضر
+/۰۵	+/۴۲	-	-	-	+/۰۸۸	۶	۱۰/۹۸	میزان مستمری بازنشستگی
-	-	+/۰۰۰	+/۱۸۹	-	+/۰۰۰	۴	۵۱/۴۸	اظهار نظر درباره مستولان امور بازنشستگی
-	-	+/۰۰۰	+/۱۶۷	-	+/۰۰۰	۴	۳۸/۵۰	اظهار نظر درباره مدیریت شعبه
-	-	+/۰۰۰	+/۲۰۵	-	+/۰۰۰	۴	۶۱/۳۳	میزان رضایتمندی از عملکرد مسئول امور بازنشستگی
-	-	+/۰۰۰	+/۱۴۸	-	+/۰۰۰	۴	۲۹/۱۵	میزان رضایتمندی از عملکرد مدیریت شعبه
مأخذ: محاسبات محقق بر اساس حجم نمونه منتخب								

ارقام جدول فوق نشان می‌دهد که تفاوت بین نظرات بازنشستگان نسبت به اقدامات امور بازنشستگی با میزان سن، وضعیت تأهل، طول مدت زمان بازنشستگی در سطح قابل قبولی (پنج درصد خطا) نیست، ولی بین سایر متغیرها تفاوت معنی داری ملاحظه می‌شود که به اهم آنها اشاره می‌شود:

- موافقان با مقوله‌های مربوط به برنامه‌ها و اقدامات امور بازنشستگی در شهرهای متوسط بیش

از تهران و شهرهای بزرگ (تبریز، مشهد، اصفهان) بوده است و ضریب توافق کرامرز محاسبه شده نیز (۰/۱۶۹) مؤید این امر است.

- موافقت با مقوله‌ها مربوط به برنامه‌ها و اقدامات امور بازنیستگی با سطح سواد رابطه عکس دارد، چنانچه نظرات موافق در بین بازنیستگان با تحصیلات دانشگاهی ۱۵/۵ درصد و بی‌سواد ۲۲/۸ درصد است، محاسبه ضریب تاویسی کندال نیز این امور را تأیید می‌کند.

بررسی اطلاعات حاصل از داده‌پردازی نشان دهنده وجود تفاوت ضعیف بین میزان مستمری بازنیستگی و نظرات بازنیستگان نسبت به برنامه‌ها و اقدامات امور بازنیستگی است، چنانچه ضریب کندال با خطای پنج درصد مؤید این موضوع است.

- محاسبه ضریب تاویسی کندال برای تبیین میزان توافق بین نظر بازنیستگان نسبت به برنامه‌ها و اقدامات امور بازنیستگی و نظر آنها نسبت به مسئولان امور بازنیستگی و مدیریت شعبه (۰/۱۸۹ و ۰/۱۶۷) حاکی از وجود تفاوت بین این دو متغیر با مقوله مورد نظر است و در هر دو مرد، جهت، مثبت است، یعنی بازنیستگانی که نسبت به عملکرد کارگزاران امور بازنیستگی نظرات موافق ابراز کرده‌اند اغلب نسبت به برنامه‌ها و اقدامات امور بازنیستگی نیز نظر موافق‌تری اعلام داشته‌اند.

- در خصوص ارتباط بین میزان رضایتمندی از عملکرد کارگزاران و نظر نسبت به برنامه‌ها و اقدامات امور بازنیستگی نیز توافق معنی‌داری ملاحظه می‌شود. ضریب تائویس کندال محاسبه شده (۰/۲۰۵ و ۰/۱۴۸) می‌بین این امر است، به‌طوری‌که با افزایش میزان رضایتمندی از عملکرد کارگزاران بر نظرات موافق نسبت به برنامه‌ها و اقدامات نیز افزوده می‌شود.

۱۳. رابطه بین نظرات بازنیستگان نسبت به مسئول امور بازنیستگی و برخی متغیرها
محاسبات انجام شده در این خصوص در جدول شماره ۸ ارایه شده است که طبق ارقام مندرج در این جدول بین میزان سن و سطح سواد با متغیر مورد بحث، تفاوت معنی‌داری ملاحظه نمی‌شود، ولی با سایر متغیرها، این تفاوت به نسبتهای مختلف، معنی‌دار است.

جدول شماره ۸. رابطه بین نظرات بازنیشستگان نسبت به مسئول امور بازنیشستگی و برخی متغیرها

نظر بازنیشسته نسبت به مسئول امور بازنیشستگی								نظرات	
C کندال		B کندال		ضرب	سطح	درجہ	خی در	محاسبات آماری	
سطح معنی دار	ازوش	سطح معنی دار	ازوش	توافق کرامرز	معنی دار بردن	آزادی		متغیرهای موردنظر	
-	-	-	-	۰/۱۲۱	۰/۰۰۰	۴	۳۴/۳۱	مرکز استان	
-	-	۰/۳۲۷	۰/۰۱۲	-	۰/۱۷۸	۴	۶/۲۸	میزان سن	
۰/۰۹۴	۰/۰۲۹	-	-	-	۰/۰۴	۸	۱۶/۱۶	سطح سواد	
-	-	-	-	۰/۰۹۵	۰/۰۰۵	۲	۱۰/۴۷	وضعیت تأهل	
۰/۰۰۹	۰/۰۵۳	-	-	-	۰/۰۰۰	۶	۲۲/۷۶	طول مدت زمان بازنیشستگی به سال	
-	-	-	-	۰/۰۹۶	۰/۰۰۴	۲	۱۰/۸۶	وضعیت اشتغال در حال حاضر	
-	-	۰/۱۰۰	۰/۶۶۱	-	۰/۰۰۰	۴	۶۴۰/۷۹	اظهار نظر درباره مدیریت شعبه	
-	-	۰/۱۰۰	۰/۱۸۹	-	۰/۰۰۰	۴	۵۱/۴۸	اظهار نظر درباره برنامه ها و اقدامات	
-	-	۰/۱۰۰	۰/۴۸۸	-	۰/۰۰۰	۴	۲۶۰/۷۲	میزان رضایتمندی از عملکرد مسئول امور بازنیشستگی	
-	-	۰/۱۰۰	۰/۳۴۹	-	۰/۰۰۰	۴	۲۳۴/۳۳	میزان رضایتمندی از عملکرد مدیریت شعبه	
مأخذ: محاسبات محقق بر اساس حجم نمونه منتخب									

برخی از نتایج داده‌پردازی اطلاعات مورد بحث به شرح زیر است:

- نظرات موافق با عملکرد مسئولان امور بازنیشستگی در شهرهای متوسط بیش از شهرهای بزرگ

است، محاسبه ضریب توافق کرامرز ($۰/۱۲۱$) مؤید این موضوع است.

متاهلان در مقایسه با مجردها نظرات موافق تری را نسبت به عملکرد مسئولان امور بازنیشستگی

اعلام کرده‌اند که البته محاسبه ضریب توافق کرامرز محاسبه شده ($۰/۰۹۵$) حاکی از توافق ضعیف

بین این دو متغیر است.

موافق با عملکرد مسئولان امور بازنیشستگی با افزایش طول مدت زمان بازنیشستگی کاسته

می‌شود، چنانچه محاسبات آماری نیز مؤید این امر است.

- عدم اشتغال بازنیشسته در حال حاضر با نظرات بازنیشستگان نسبت به عملکرد مسئول

امور بازنیستگی رابطه عکس دارد، یعنی کسانی که در حال حاضر شاغل هستند، اغلب موارد با مقوله‌های مورد نظر مخالف بوده‌اند (۷۰/۵ درصد).

اطلاعات حاصل از محاسبات آماری حاکی از ارتباطی قوی بین نظرات بازنیستگان درباره مسئول امور بازنیستگی و عملکرد مدیریت شعبه است، چنانچه تاو بی کنال محاسبه شده (۵/۶۶) نیز مؤید آن است.

- ارتباط بین نظرات بازنیستگان نسبت به مسئول امور بازنیستگی و نظر آنها نسبت به برنامه‌ها و اقدامات نیز در حد متوسط مورد تائید قرار گرفته است.

بین وضعیت رضایتمندی از عملکرد مسئولان امور بازنیستگی و مدیریت شعبه در رابطه با نظرات بازنیستگان نسبت به مسئول امور بازنیستگی نیز ارتباط معنی‌دار و قابل توجهی وجود دارد و می‌توان اذعان کرد که با افزایش رضایتمندی از عملکرد کارگزاران، بر میزان موافقت در مقوله‌ها مربوط به امور بازنیستگی نیز افزوده می‌شود.

نتیجه‌گیری

۱. عمدۀ ترین مشکلاتی که از سوی بازنیستگان در رابطه با خودشان عنوان شده است به ترتیب؛ کمی میزان مستمری بازنیستگی، مشکلات درمانی و مشکلات مربوط به مسکن بوده است. به جرأت می‌توان گفت که مسایل معیشتی و امور مربوط به سلامتی جسم و جان، سایر مسایل و مشکلات بازنیستگان را تحت الشاعع قرار داده است.

بررسی رابطه، عمدۀ ترین مشکلات با برخی از متغیرها نیز حاکی از آن است که بیان مشکلات با محل سکونت (مرکز استان)، طول مدت زمان بازنیستگی، وضعیت تأهل و میزان مستمری بازنیستگی دارای تفاوت معنی‌دار است در حالی که میزان سن، سطح سواد، وضعیت اشتغال در حال حاضر در عناوین مشکلات اعلام شده از سوی بازنیستگان تأثیر نداشته است.

۲. عمدۀ ترین مشکلات جامعه بازنیستگان کشور که از سوی جمعیت مورد مطالعه عنوان شده است نیز تفاوت محسوسی با مشکلات اعلام شده در رابطه با خودشان نشان نمی‌دهد به طوری که ۸۱/۱ درصد از آنها کمی میزان مستمری و مشکلات مالی، ۸/۶ درصد مشکلات درمان و ۳/۷ درصد نیز مشکلات مسکن را در اولویتهای خود مطرح کرده‌اند. ضمن اینکه بیکاری فرزندان، احساس خجالت و شرمندگی، از مسایل دیگری است که مطرح شده است و بیان مشکلات جامعه بازنیستگان با وضعیت تأهل و علت بازنیستگی جمعیت مورد مطالعه در ارتباط بوده است.

۳. مجموع نظرات ارایه شده از سوی بازنشستگان درخصوص عملکرد مسئولان امور بازنشستگی حاکی از موافقت آنها با انجام وظایف محوله توسط مسئولان مربوط است به طوری که در گویه‌های هشتگانه، مخالفان گویه‌های منفی بیشتر از موافقان و در گویه‌های مثبت، موافقان این گویه‌ها بیشتر از مخالفان بوده است. مجموعه اطلاعات مذکور، نشان دهنده تلاش کارگزاران امور بازنشستگی در انجام امور محوله است. محاسبات آماری حاکی از این است که نظرات بازنشستگان نسبت به مسئول امور بازنشستگی با میزان سن و سطح سواد تفاوت معنی داری نداشت، ولی با محل سکونت، وضعیت تأهل، طول مدت زمان بازنشستگی، وضعیت اشتغال در حال حاضر و میزان رضایتمندی از عملکرد کارگزاران در ارتباط است.

۴. نظرات بازنشستگان درخصوص مدیریت شعبه نیز با یک تفاوت جزئی مشابه نظرات آنها درباره مسئولان امور بازنشستگی است و تفاوت مذکور نیز بدین صورت می‌باشد که موافقان مقوله‌ها مثبت و مخالفان مقوله‌ها منفی در رابطه با مدیریت شعبه، کمی بیش از مسئولان امور بازنشستگی بوده است که این امر نیز با توجه به اینکه، مسئولان امور بازنشستگی، مسئولیت مستقیم پاسخ‌گویی به بازنشستگان را به عهده دارند تا حدودی طبیعی به نظر می‌رسد.

۵. نظرات بازنشستگان درباره برنامه‌ها و اقدامات امور بازنشستگی نیز براساس اطلاعات به دست آمده حاکی از عدم مطلوب بودن خدمات درمانی برای بیش از نیمی از جمعیت مورد مطالعه است (۵۷/۸ درصد). به همین میزان، بازنشستگان با مقوله، «تلashهای سازمان برای رفاه بازنشستگان قابل تقدیر است» مخالف بودند (۵۳/۴ درصد)، بخش قابل توجهی از جمعیت مورد مطالعه (۵۴ درصد) معتقد بودند که سازمان به مسائل و خواسته‌های بازنشستگان اهمیت نمی‌دهد. مجموعه اطلاعات مذکور حاکی از ضعف در برخی از برنامه‌ها و اقدامات مربوط به بازنشستگان از نظر مسئولان قانون تامین اجتماعی است. محاسبات آماری نشان می‌دهد که نظرات اعلام شده نسبت به مقوله‌ها فوق با محل سکونت، سطح سواد، میزان مستمری، نظر نسبت به کارگزاران و میزان رضایتمندی از عملکرد کارگزاران در ارتباط بوده است.

۶. اصلی‌ترین انتظارهای جمعیت مورد مطالعه از سازمان به ترتیب، افزایش میزان مستمری و سایر مزايا، ایجاد تسهیلات رفاهی، اعطای وام، توجه به امور درمان و ایجاد تسهیلات در امور مراجعین بوده است. اطلاعات به دست آمده نشان دهنده این واقعیت است که دغدغه اصلی بازنشستگان مسائل معيشی، رفاهی و درمانی است و در همین راستا، مهمترین انتظار خود از سازمان را نیز در

این حوزه اعلام کرده‌اند. محاسبات مربوط نیز میان آن است که عناوین مربوط به انتظارهای بازنیستگان از سازمان با محل سکونت، سطح سواد، طول مدت زمان بازنیستگی و میزان مستمری در ارتباط است.

۷. در رابطه با پدیده بازنیستگی از منظر جمعیت مورد مطالعه نیز براساس نتایج مربوط به جدول شماره ۷ در مقایسه موافقان و مخالفان نسبت به مقوله‌ها مورد نظر می‌توان نتیجه گرفت که در دوران بازنیستگی، انسان به دیگران وابستگی بیشتری پیدا می‌کند، احساس تنها‌یی می‌کند، و در جامعه دارای منزلت والایی است، همچنین احساس ناتوانی می‌کند و در عین حال از خدمات گذشته خود احساس افتخار می‌کند.

در بیان رابطه بین نظرات بازنیستگان نسبت به پدیده بازنیستگی و متغیرهای سیزده گانه نیز، این موضوع با متغیرهای محل سکونت، سطح سواد، وضعیت تا هل، نظر بازنیسته نسبت به عملکرد کارگزاران و برنامه‌های امور بازنیستگی و همچنین میزان رضایتمندی از عملکرد کارگزاران تفاوت معنی‌داری را نشان می‌دهد. یعنی این متغیرها در اعلام نظر جمعیت مورد مطالعه نسبت به پدیده بازنیستگی اثرگذار بوده است.

چنانچه مطالب فوق نشان می‌دهد پدیده بازنیستگی از منظر صاحب‌نظران با پدیده بازنیستگی از نظر جمعیت مورد مشاهده در پاره‌ای از موارد مطابقت داشته و در مواردی دیگر مطابقت ندارد و به نظر می‌رسد که این امر بی‌ارتباط با شرایط و بیزگاهی فرهنگی، اجتماعی جامعه مانیست. و بالاخره از نظر قانون تأمین اجتماعی، بازنیستگی عبارت از عدم اشتغال به کار بیمه شده به سبب رسیدن به سن بازنیستگی مقرر در قانون است که علاوه بر دو شرط سن و سابقه پرداخت حق بیمه، پرداخت مستمری بازنیستگی را منوط به عدم اشتغال به کار بیمه شده می‌داند و طبق اعلام معاونت فرهنگی اجتماعی سازمان، حداقل سنتا تا مهرماه ۱۳۸۰، ده سال بوده است که بعد از آن برای هر سال خدمت، یک سال به حداقل سنتا اضافه می‌شود.

پیشنهادهای کاربردی

۱. از آنجاکه نگرش به پدیده بازنیستگی در ابعاد سه گانه (بازنیستگان، کارگزاران امور بازنیستگی و آحاد جامعه) در تمامی موضوعات مربوط به این پدیده از جمله زمینه‌های ارتباط اثرگذار است، بر این اساس از یک سو اطلاع رسانی و همچنین تبلیغات مناسب و کارامد برای هر

سه قشر فوق الذکر و از سوی دیگر حمایت مادی و معنوی، به خصوص در راستای حفظ منزلت و شأن بازنشستگان در خانواده و جامعه می‌تواند در نگرش و تلقی درست نسبت به این پدیده اثرگذار باشد و بستر مناسی را برای ایجاد احساس امنیت و رفاه در بازنشستگان و تفاهم با اعضای خانواده و بخشای مختلف جامعه از جمله سازمان مسئول و کارگزاران آن به وجود آورد.

۲. در شرایطی که بخش قابل توجهی از بازنشستگان، این تلقی را دارد که سازمان به مسایل بازنشستگان اهمیت نمی‌دهد و یا تلاش‌های سازمان برای رفاه و آسایش بازنشستگان قابل تقدیر نیست، باید به طور جدی نسبت به عوامل اثرگذار در این اندیشه دقت کرد و در اصلاح آن کوشید. به نظر می‌رسد که یکی از عوامل موثر بر این تلقی، شرایط اجتماعی، اقتصادی و سیاسی جامعه از یکسو و تبلیغات مستقیم و غیر مستقیم رسانه‌ها و نهادهای مربوط از سوی دیگر است و لذا بر اساس نخستین پیشنهاد، اطلاع رسانی درست و زمینه‌سازی برای افزایش آگاهیهای بازنشستگان می‌تواند در اصلاح این وضعیت مؤثر واقع شود. برای تحقق این امر می‌توان از دو روش استفاده کرد؛ در روش اول، به وسیله وسائل ارتباط جمعی به ویژه رادیو و تلویزیون و سفارش برنامه‌های مناسب و در روش دوم با اقدامات مستقیم نظر تدارک مراسم و برنامه‌هایی به مناسبتهای مختلف از طریق شعبه‌های سازمان و کانونهای بازنشستگی، می‌توان این مهم را محقق ساخت و در این راستا معاونت فرهنگی اجتماعی می‌تواند اصلی ترین نقش و سهم را داشته باشد.

۳. طبق نتایج همین پژوهش، حدود نمی از بازنشستگان دچار بیماریهای مختلف هستند که بخش قابل توجهی از آنها، بیماریهای خاص دوران سالم‌مندی است و بر همین اساس تعداد قابل توجهی از آنها نیازمند مراقبتهای ویژه و یا بستری شدن در بیمارستانها هستند. نظر به اینکه بیش از نیمی از جمعیت موردمطالعه، خدمات درمانی ارایه شده از سوی سازمان را مطلوب اعلام نکرده‌اند، لذا می‌توان با تدبیر مناسب در مراکز درمانی نظری فعال کردن واحدهای مددکاری اجتماعی و همچنین عیادت مرتب بخشی از کارگزاران مربوط از بازنشستگان بستری، ضمن اصلاح تلقی آنها از خدمات درمانی، فضای ارتباطی توأم با تفاهمی را بین جامعه بازنشسته تحت پوشش و سازمان فراهم کرد.

۴. نحوه برخورد کارگزاران امور بازنشستگی با بازنشستگان، در تمامی زمینه‌ها از جمله اصلاح نگرش بازنشستگان نسبت به پدیده بازنشستگی، نسبت به سازمان، نسبت به خود و جامعه اثرگذار است، لذا به کار گماردن نیروی انسانی مناسب در این امور می‌تواند ضمن تحقق موارد فوق، فضای

ارتباطی توأم با تفاهمنامه را تعویت کند. با توجه به نتایج حاصل از این پژوهش برای تحقیق این امر در وهله نخست، از کارکنانی در سینم میانسالی با حداقل تجربه پانزده ساله استفاده شود. دوم آنکه، تا حد امکان مسئولیت پاسخ‌گویی به بازنیستگان به کارشناسانی که تحصیلات آنها در حوزه علوم انسانی و اجتماعی است محول شود، بر این اساس و به طور طبیعی، تلفیق علم و تجربه می‌تواند هر دو زمینه فوق را محقق سازد.

سوم آنکه، میل و رغبت به اشتغال در امور مربوط بازنیستگی می‌تواند زمینه ساز انگیزه قابل توجهی در ارایه خدمات کفی به بازنیستگان و برخورد مناسب با آنها باشد. بنابراین در جذب و به کارگیری کارکنان می‌بایست با ایجاد شرایط مناسب مادی و معنوی، زمینه جذب کارگزاران علاقه‌مند و واجد شرایط به این حوزه را فراهم کرد.

چهارم آنکه، با ایجاد دوره‌های مختلف آموزشی و اطلاع رسانی به شکل‌های مختلف برای کارگزاران امور بازنیستگی می‌توان آنها را به آخرین روشها و اطلاعات مربوط به حوزه کاری خود مجهر ساخت و به یقین این اطلاعات در کارامدی ارتباط آنها با بازنیستگان مؤثر خواهد بود. پنجم آنکه، نظر به کثرت مراجعان به کارگزاران امور بازنیستگی که در این پژوهش به دست آمد، می‌بایست از تراکم کاری این واحدها کاست و با حذف امور غیر ارزانیستگی و تعویت نیروی انسانی در واحد مربوط (متناوب با تعداد بازنیستگان تحت پوشش) به کارامدی واحدها مربوط و تلطیف فضای میان بازنیستگان و سازمان کمک کرد.

۵. با عنایت به اینکه مجموعه ضوابط و مقررات بازنیستگی می‌تواند تمامی زمینه‌های این حوزه را متأثر سازد و با توجه به نتایج به دست آمده از این پژوهش (هر سه مجموعه بازنیستگان، کارگزاران امور بازنیستگی، کانونهای بازنیستگان در این خصوص تأکید داشته‌اند)، بررسی دقیق و کارشناسی قوانین، دستورالعملها و مقررات بازنیستگی و اصلاح آنها مناسب با شرایط اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی می‌تواند علاوه بر کارامد کردن امور بازنیستگی به تلطیف روابط و همچنین اصلاح توقعات و انتظارهای جامعه بازنیسته کشور از دولت (از جمله سازمان) کمک کند. به عنوان نمونه می‌توان به بازنگری در افزایش سن بازنیستگی، اصلاح ضرایب مربوط به مستمریها و مناسب کردن آن با حداقل هزینه زندگی و تورم واقعی، عدم کسر مالیات از مستمریها و... اشاره کرد. به نظر می‌رسد که این بازنگری و اصلاح می‌بایست تا حد امکان به صورت منظم انجام پذیرد.